

FORUM

ČESKOSLOVENSKO

2007

TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 59, červen 2007

nr. 59, juni 2007

Kjære leser av dette Forum,

På vegne av TNF styre vil jeg gjerne invitere deg til å delta i debatten om Stiftelsen Solgløtt og eiendommen i Storsand. Du vil finne informasjon om dette på flere steder i dette nummer: i eget bidrag på side 9 og påfølgende materialer (brevet fra tidligere medlemmer av Støtteforeningen, møtereferat fra TNF styremøte i april i år, og årsmøtereferat).

Solgløtt i Storsand, Hurum, ble kjøpt i 1962 av Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening, med finansiell støtte fra senteret Velehrad i Roma. Hjelpeforeningen sto for årlige arrangementer til gode for flyktningebarn med tilknytning til Tsjekkoslovakia.

I 1981 ble eiendommen Solgløtt overdratt til Stiftelsen Solgløtt, som fortsatt står for videre drift. Siden 1981 fungerte styret i Hjelpeforeningen som styret i Solgløtt. I 1987 ble Hjelpeforeningen oppløst, og nytt styre til Solgløtt ble valgt.

I 1988 ble Norsk Tsjekkoslovakisk Støtteforening opprettet av tidligere medlemmer av Hjelpeforeningen, uten at den hadde en rolle i Stiftelsen Solgløtt. Støtteforeningen holdt sine kurs på Storsand inntil 1991, og bidro til Solgløtt inntil 2003, da Støtteforeningen ble oppløst.

Forum Norge-Tsjekkoslovakia ble stiftet i 1990, med navneendring til Tsjekisk-Norsk Forum i 1994. Vedtekter til Solgløtt ble endret slik at Styret i Forum

Norge-Tsjekkoslovakia fungerte som rådet i Solgløtt. Det siste styret i Solgløtt ble valgt i 1993.

I de siste årene ble det uklart hvilken drift som kan legges til Solgløtt. Eiendommen er i meget dårlig teknisk stand, og det foreligger tekniske pålegg fra kommunen.

I dette nummeret finner du orientering om de synspunkter som er kommet fram på møte ifm TNFs årsmøte i mars 2007, samt påfølgende styrevedtak, og utfyllende synspunkter. Vi håper at ved å publisere disse dokumenter vil alle ha mulighet til å bidra i debatten, og at alle vil ta seg bry til å gjøre det, så sant de synes de har noe å bidra med.

Vi vil gjerne invitere dere alle sammen til ekstraordinært årsmøte i TNF som skal holdes den 13.9.2007 kl. 18:00 i den Tsjekiske ambassade i Oslo, med agenda om stiftelsen Solgløtt.

Innspill i denne saken bes sendt skriftlig til Alena Bartonova, Magnus gate 10 2004 Lillestrøm, senest 15.8. 2007. Gjerne ta også kontakt på telefon 97702945.

Alena Bartoňová

Úvodník	2
Byli jsme při tom: Čtyři letní a čtyři zimní sezóny v Norsku	2
České velikonoční tradice na ZÚ Oslo	7
Rubrika bez cenzury: Jak se loví Lofotáci?	7
Taneční večer v Screaming Chicken 21. 04. 2007	8
Storsand og Stiftelsen Solgløtt: veien videre	9

Úvodník

Vážení přátelé!

Dostává se vám do rukou nové číslo Věstníku, ve kterém vás poprvé oslovuji jako nově zvolený předseda našeho krajanského spolku. Obracím se tímto ke všem krajanům i přátelům Česko-norského fóra. Těším se na zajímavá setkání s vámi a moc si vážím toho, že ve výboru TNF pracují aktivně mladí lidé. Ano, dalo by se říci, že dochází k výměně generací. Já sama se cítím, že patřím do té prostřední generace, která se dostala do Skandinávie poprvé oficiální cestou na přelomu roku 1989-90. S krajaný se tehdy moje rodina seznámila téměř okamžitě po příjezdu do Švédska, obě naše děvčata měla na pomoc se švédštinou českou paní učitelku. Byla to generace krajanů, kteří se vydali do světa, mnohdy za velmi dramatických okolností, v letech 50.-tých – 80.-tých. Postupem doby zjišťuji, jak byly tyto kontakty důležité a jak jsme si oboustranně pomáhali. Pamatuji si, jak bývalo oceněno, že chodíme na setkání s dětmi a máme „živou, svěží“ češtinu. Zpívala jsem dětem písničky, hráli jsme pohádku O řepě ap. Ano, s otevřením hranic po listopadu 1989 nastala významná změna

v životě krajanů i nás, co jsme najednou měli možnost legálně odjet do světa za prací, jako tomu bylo i v případě naší rodiny. Myslím si, že potřeba krajanského spolku je tu stále silná, mění se však její zaměření, změnila se témata, o kterých krajané nejčastěji diskutují. Dnes máme dostatek informací o naší vlasti, ale vzájemná sounáležitost i potřeba identifikovat se s tím „typicky českým“, a nemám teď na mysli jen naše vynikající pivo, ta tu stále je. Jako třeba, když máme možnost zatancovat si polku či valčík, tak jsou téměř všichni v tu ránu na parketu. Alespoň tak tomu bylo na tanečním večeru pořádaném v dubnu tohoto roku. Proč to děláme? Určitě každý má svoji odpověď ale jedno mají všechny společné: „Máme to v sobě a tady nám to chybí“. Proto oceníme ve výboru podnětné nápady z vašich řad, jsme tu přece pro sebe a proto, abychom si společně připravili a prožili zajímavé a odpočinkové programy.

Přeji vám všem pohodovou chvilku s Věstníkem a krásné a slunečné pokračování léta.

Liba Janáková

Byli jsme při tom: Čtyři letní a čtyři zimní sezóny v Norsku

V březnu tohoto roku ukončil svou pracovní misi v Norsku pan velvyslanec Jaroslav Horák. Při této příležitosti nám nabídl rozhovor pro spolkový časopis Věstník. S nadšením jsme jeho nabídku přijali. Je jen škoda, že virové onemocnění zabránilo osobnímu setkání dvou členek výboru TNF s panem velvyslancem a s jeho paní na půdě českého zastupitelského úřadu v Oslo. Začtete se tedy do zajímavého rozhovoru, který sice vznikl nepřímou formou, ale určitě mu nechybí bezprostřednost a snaha navázat kontakt s námi čtenáři.

Na naše otázky postupně odpověděl jak pan velvyslanec, tak i jeho paní.

Pane velvyslanče, mohl byste nám jen krátce připomenout, kdy jste do Osla přijel? Případně nám, že váš pobyt utekl neskutečně rychle. Byl případně kratší než bývá zvykem a nebo ten čas opravdu tak rychle ubíhá?

Pověřovací listiny jsem předal Jeho Veličenstvu králi Haraldovi V. 3. června 2003. Vedení úřadu jsem pak fakticky převzal 16. června, kdy jsem do Osla přesídlil z Prahy.

Strávil jsem tedy v Norsku už čtyři letní a čtyři zimní sezóny. I mně to rychle uběhlo, na druhou stranu, když spočítáme, co všechno se za tu dobu přihodilo, tak to zase tak krátký čas nebyl.

Co obnáší práce českého velvyslance v Norsku? Pokud víme, český zastupitelský úřad v Oslu funguje i pro Island. Můžete se zmínit i o práci pro tuto zemi?

Na detailní popis práce velvyslance je zde asi málo prostoru. Shrnu to tedy tím, že český velvyslanec je vlastně zástupce, resp. pověřenec hlavy státu České republiky, jejího prezidenta, v daném přijímajícím státě, čili nejvyšším představitelem své země. S nadsázkou se dá říct, že v Norsku i na Islandu zastupují více než 10 milionů občanů ČR.

Pověření pro Island je dáno historicky. Zhruba od 50.let minulého století je vždy velvyslanec pro Island akreditován z Norska. Od r. 1993 nemáme v Reykjavíku zastupitelský úřad, tím pádem ani potřebné zázemí. Veškeré služby nám proto zajišťuje náš honorární konzul.

Island jsem si opravdu zamiloval a létal jsem tam rád, v průměru dvakrát do roka. Vždy mě mile oslovila komorní, až rodinná, atmosféra a upřímně přátelské zacházení ze strany tamních hostitelů.

Norsko bylo druhou nebo třetí zemí, kde jste působil ve funkci ambasadora. Můžete nám krátce říci, ve kterých zemích jste již působil a zda práce v Norsku se něčím výrazně odlišovala od práce v jiných zemích, kde jste již pobýval?

Ne ne. Norsko je skutečně mým prvním velvyslanectvím. Pravdou je, že jsem předtím působil na dvou diplomatických misích (Rakousko 1990-1994 a Nizozemsko 1996-2000), ale v nižších funkcích. Specifika působení v Norsku jsou dána právě charakterem nejvyšší diplomatické hodnosti.

Na co z toho, co se týkalo vaší práce jako ambasadora v Norsku / Islandu budete nejraději vzpomínat? Je něco, co chcete honem rychle zapomenout, a přitom máte chuť se s námi o to podělit?

Na všechno, co je v životě poprvé, se vzpomíná s vyšší či nižší mírou radosti. Tak je tomu i s působením v zahraničí. Každá země je jiná, jinak přitažlivá, barevná, jinak poskládaná. To dělá různorodou i práci diplomata.

Samozřejmě, že nikdy nic není úplně bílé nebo černé, ale s odstupem doby si vzpomínám jen na to hezké.

Odlišuje se nějakým způsobem práce českého velvyslance v zemi, která není členem EU od zastupitele v členské zemi EU? Celá doba Vašeho působení v Norsku již spadala do období, kdy naše republika byla členem EU. Lišila se vaše práce nějak od práce vašeho předchůdce?

Určitě. Minimálně v tom, že jsme posílili tým členů EU a že jsme takto v Norsku i na Islandu bráni. Náš hlas je v mnoha směrech důležitý a je násoben vahou hlasů dalších 26 zemí. Pro osobu velvyslance přibyla od vstupu do EU v květnu 2004 další povinnost a vlastně i privilegium – účast na pravidelných poradách vedoucích misí členských zemí EU pod vedením předsednické země. Je to však současně i závazek, aby na těchto poradách vystupoval zástupce ČR jako sebevědomý a aktivní partner, a ne jako zakřiknutý pozorovatel do počtu.

K náplni vaší práce patří také oddávání párů, které se rozhodnout uzavřít sňatek na půdě našeho velvyslanectví. Jak jste se cítil v této roli, kolik sňatků bylo na velvyslanectví za vašeho působení uzavřeno? Zažil jste nějakou obzvlášť humornou situaci při některém z obřadů?

Na nedostatek zájmu o uzavření sňatku na velvyslanectví si opravdu nemohu stěžovat. Bylo jich za tu dobu asi pět, což je hodně. Oddával jsem rád. Vždy jsem si sám připravil nějakou řeč, což ale není legrace. Musel jsem dávat pozor např. na správnou výslovnost jmen, když jeden ze snoubenců pocházel z nějaké exotičtější krajiny. Podle věku snoubenců jsem také upravoval pasáž o založení rodiny. Mnoho humoru jsem při tom neužil; ona je to vlastně vážná chvíle v životě.

Jen jako perličku zmíním úplně první obřad v červnu 2003, kdy jsem tady byl pár dní. Snoubence

tvoril pár motorkářů – harleyistů, kteří svůj úmysl dát se oddat na velvyslanectví pojali na své cestě z Čech do Norska. Ženich měl vlasy do pasu, on i nevěsta byli v kožených overalech. Svatebčany tvořil zbytek motorkářského gangu. Chovali se ale důstojně; žádná recese v tom nebyla.

Určitě jste po Norsku také soukromě cestoval. Co z toho, co jste viděl a zažil, Vás a vaši rodinu mimořádně upoutalo a třeba i překvapilo?

Nejvíce se nám líbila několikadenní cesta autem z Osla až do Geirangeru v srpnu 2004. Bylo to poprvé, co jsme viděli skutečnou norskou přírodu. Hodně jsme si oblíbili Telemark a zvláště údolí u Rjukanu s jeho válečnou legendou. Ta mě osobně nesmírně fascinuje. Snad proto jsem byl v elektrárně Vemork snad šestkrát. Překvapily nás dlouhé vzdálenosti, omezená rychlost a téměř žádná hustota provozu mimo velká města. Tu omezenou rychlost ale bereme jako přednost. Po návratu do Čech si budeme těžko zvykat na jiné poměry v silniční dopravě. Taky nás příjemně překvapila úroveň a vybavenost autokempů.

Co vnímáte jako největší rozdíl mezi Nory a Čechy? A v čem jsme si nejvíce podobní? Tady bychom chtěli zdůraznit, že se ptáme na rozdílnosti a podobnosti s „rodilými Nory“. Bude toto vaše porovnání spíše z oblasti pracovních setkání nebo i privátních setkání?

Ponechám-li stranou přírodní a nerostné bohatství a z toho pramenící hodnotu národního důchodu, pak asi to, že Norové, na rozdíl od nás Čechů, umějí nějak více žít, využívat volný čas, bavit se. Vše tady plyne v poklidu, věci se řeší bez emocí, na všechno je dost času. V Praze mám pocit, že něco nestíhám a jsem ve stressu. Česká společnost mi taky přijde o maličko více zpolitizovaná než je tomu v Norsku.

Tento poznatek pochází jak z pracovních, tak ze soukromých setkání. Jinak ale nechci zevšeobecňovat.

Jak se vám psaly básně v Norsku a jaká nálada v nich převažuje? Kde nejčastěji nacházíte inspirace pro nové básně? Budeme moci otisknout ve Věstníku nějaké vaše básně i po vašem odjezdu z Norska? Rádi bychom právě ty, které byly silně inspirovány norskou krajinou či kulturou.

Mé básně jsou vždy plodem nějakého mimořádného duševního zážitku. I z tohoto důvodu jsem spíše autorem příležitostným. Přiznám se, že mi nikdy nešly básně, v nichž bych popisoval reálnou přírodu nebo města. Exteriéry byly vždy jen doplňujícím prostředím pro vyjádření pocitů a myšlenek. Proto jsem během pobytu v Norsku napsal jen čtyři básně a z nich jen jednu, která mě napadla u moře na Huku. Ale ani ta není vlastně o vnějším světě a jmenuje se Hilsen fra Norden. Další jsem napsal, když mi před dvěma lety zemřel tatínek a zbývající dvě si budete moci přečíst po mém odjezdu. Moc veselé ale nejsou.

Kde si milovníci poezie mohou přečíst vaše básně? Chystáte se vydat nějaký soubor básní?

Komerční svět poezie mě moc „netáhne“. Musíte mít buď známosti mezi vydavateli nebo velké peníze na vydání vlastním nákladem. Prozatím se ještě nenašel vydavatel, kterému bych stál za pozornost. Přitom mám vlastní kompletní sbírku asi 35 básní. Některé z nich můžete najít na stránce www.tramvaj.cz. (v hledáčku zadat moje jméno a příjmení). V budoucnu bych chtěl publikovat právě prostřednictvím internetu. Je to snazší, i když poněkud zbažené kouzla tištěného slova.

Něco pro nás, krajany žijící v Norsku: Kdyby jste nás porovnal s krajany žijícími v jiných zemích kde jste pobýval, jak nás české krajany v Norsku vidíte? Co myslíte, že máme jako krajané společné ať žijeme v kterékoliv zemi? Co by jste krajanům v Norsku vzkázal a třeba i navrhnul pro fungování našeho spolku?

Je vás v Norsku rozhodně méně než v Rakousku nebo Nizozemsku, což je dáno historickými okolnostmi. Mile mě potěšilo, že držíte více při sobě a že udržujete vazby na ČR. Na to právě někteří čeští krajané v zahraničí zapomínají. Jako by se chtěli co nejrychleji začlenit do cizí společnosti, stát se co nejdříve Američany, Rakušany nebo Italy a na svou rodnou vlast zapomenout. To mě trochu mrzí, srovnám-li obecně české krajanstvo s krajany polskými, slovenskými nebo maďarskými. Ti ani po desetiletích pobytu v cizí zemi nepřestali udržovat styky se svými rodnými zeměmi, hrdě se hlásí ke svému původu a co víc – v nové zemi tvoří mocnou lobby, jejímž prostřednictvím své staré vlasti pomáhají. Ale ani tady nechci české krajany generalizovat a mám na mysli spíše jednotlivce než skupiny.

Co budete dál dělat? Víte jakou pracovní náplň můžete očekávat po návratu do ČR? Chtěl by jste znovu vycestovat a která země je vašim největším přáním?

Vracím se na ministerstvo zahraničních věcí do Prahy a protože jsem profesí právník –

internacionalista, bude to opět místo v sekci právní a konzulární.

Na úvahy o dalším vyslání je velmi brzy a tak daleko dopředu si opravdu zatím netroufám dohlédnout. Nějakou dobu v Praze zůstanu, ale jak dlouho? Na tato rozhodování nejsem sám, takže se zeptejte i mé ženy, zda bude opět ochotna opustit své zaměstnání (pokolikáté už?) a dobrovolně se postavit do mého stínu. To je někdy na práci diplomata, má-li rodinu, to nejtěžší. Neinformovaní lidé vidí za tímto povoláním jen materiální prospěch a výhody cestování. Nevidí ale už, že jako zaměstnanci státu musíme na zavalanou měnit prostředí, často naprosto odlišná, opustit domovy, rodiče, přátele, děti školy a partneři svá zaměstnání a žít 4 roky jinde a jinak a pak to zase změnit. To není jednoduché a ne každý to dokáže.

Ale je to moje povolání, které jsem si vybral dobrovolně. Moje žena to věděla a ví, přesto mě pořád doprovází a já jí za to nepřestávám být vděčný.

Co se týče zemí, kam bych chtěl služebně vycestovat, nejsem moc vybíravý, ale jedno přání přece jen mám – aby to bylo v Evropě.

Zeptali jsme se také paní Romany Horákové.

Jak vnímá život v Norsku a zkušenosti z této země žena pana velvyslance? Jaké je to strávit v Norsku tři /čtyři roky života? Měla jste nějaké zaměstnání či funkci zde v Oslo? Nescházelo vám vaše povolání a společenská činnost, kterou jste provozovala ve vlasti?

V roli manželky velvyslance jsem se ocitla poprvé v životě. Byla jsem pochopitelně zvědavá, co mě čeká, zda své poslání zvládnu, jaké to bude. Víte, není vůbec jednoduché opustit rodiče, příbuzné a práci, kterou jsem vykonávala velmi ráda, protože mi přinášela uspokojení, a odjet daleko do země, kterou jsem znala jen z knih a filmů. Je to, jako když zavřete dveře svého pokojíčku a vstoupíte do jakési tajemné komnaty. Čeká vás spousta starostí, změn, setkávání s cizími lidmi, zvykání si na jiný způsob života a vše, co s tím souvisí. Ale nejste tu sami za sebe. Máte manžela a děti a je vaší povinností vytvořit pro ně zázemí, nový domov a útočiště, protože ani pro ně není pobyt v cizině vůbec jednoduchý. Pokud jsou děti v předškolním věku, není to tak obtížné. Nevadí jim, kde jsou. Hlavně když mají své hračky a mámu s tátou u sebe. Ale krizové období nastává u teenagerů. Mají doma své kamarády a po další změně – nové škole, kantorech, kamarádech – ani tolik netouží.

S čistým svědomím mohu říci, že jsme v Norsku prožili krásné 4 roky života. Připadalo nám, že žijeme důstojně, tak, jak by to mělo být. Tím, že jsme byli v určité izolaci (je něco jiného být do cizí země vyslán na určitou dobu a něco jiného je žít v ní trvale jako občan), měli jsme pocit bezpečí.

Co mi scházelo, byla moje práce. Nejsem v žádném

případě kariéristka a vím, že co je potřeba, musím udělat, ale kdybych zde mohla „chodit do práce“, velmi by mi to pomohlo.

Povinností manželky velvyslance je doprovázet manžela na společenských akcích, starat se o to, aby měl klid pro svou práci, aby děti hladce zvládaly školu, aby v domácnosti vše klapalo. Dá se tedy říci, že je to práce na plný, resp. celodenní, úvazek.

Byla jsem členkou „International Forum“, „Opera Lovers Group“ a „Museum Group“. Díky tomu jsem se velice často zúčastňovala nejrůznějších akcí – výstav, besed, přednášek, koncertů. Zde jsem se seznámila s řadou norských dam, ale i se životem v Norsku dříve a nyní. Myslím, že se mi podařilo aspoň částečně poznat tuto krásnou, velikou zemi, mentalitu zdejších lidí, jejich priority, zájmy apod.

Jak jste prožívala svoji oficiální roli při reprezentativních setkáních a recepcích? Setkala jste se s nějakými vlivnými lidmi, kteří na vás zanechali obzvlášť hluboký dojem?

Vždy, když jsem měla možnost reprezentovat svou zemi, velmi silně jsem tyto chvíle prožívala. Nesmírně jsem si vážila toho, že jsem to já, komu je toto poslání aspoň na přechodnou dobu svěřeno. Na druhou stranu jsem cítila velikou zodpovědnost. Vždy jsem se snažila o to, abych reprezentovala čestně, tak, abych cizincům podala o České republice ten nejlepší obraz. Samozřejmě jsem se setkala s mnoha vlivnými lidmi. Ale víte, co bylo pro mě příjemné zjištění? Poznala jsem, že i tzv. VIP jsou LIDÉ, žádné nadpozemské bytosti. I oni mají své starosti, problémy. Ověřila jsem si, že ten, kdo opravdu umí, je na pohled „obyčejný“. Nechodí s nosem nahoru ani každému na potkání nevypráví, co se mu zase podařilo.

Kromě královské rodiny, ministerského předsedy a ministra zahraničních věcí nikdy nezapomenu na malíře Daga Holá, který mě svou krásnou povahou, pokorou a nádhernými obrazy naprosto okouzлил. Jeho přátelství si velmi vážím.

Velmi se nám libilo, když jste nás u příležitosti oslav vzniku republiky vítala na velvyslanectví v kroji ze vsetínského kraje. Můžete nám říci něco více o tomto kroji, odkud pochází, zda je to rodinná tradice a jestli také doma v republice najdete příležitosti, kdy si kroj obléknete?

Všimla jsem si, že v Norsku jsou velmi oblíbené národní kroje, které se nosí často při nejrůznějších příležitostech. Poprosila jsem své rodiče, zda by se pokusili kroj mi sehnat. Tady to není problém (až na cenu), dají se koupit. Ale v ČR žádné obchody s národními kroji neexistují. Rodiče zkoušeli vše možné, včetně inzerátů – bezúspěšně. Až nakonec sehnali švadlenu, která šije pro valašský taneční soubor. No, a bylo to. Paní ušila a já dostala od rodičů velmi cenný dárek k narozeninám. Jsem ráda, že mám zrovna valašský kroj, protože jako dítě jsem trávila

letní prázdniny s babičkou a dědečkem na „Valachách“, na Horní Bečvě. Mám k tomuto kraji – díky knížkám Amálie Kutinové o Gabře a Málince – nesmírně kladný vztah. Zjistila jsem z odborných publikací, že valašský kroj je opravdu vzácný, lze ho vidět jen v muzeu nebo v nějakém tanečním souboru. Bohužel, v ČR není nošení kroje obvyklé. Tato tradice, a spousta jiných, se vytrácí. Obávám se tedy, že kroj až do dalšího postu v zahraničí zůstane ve skříni.

Co bylo z vašeho pohledu nejnáročnější k zabezpečení chodu rodiny?

Nejnáročnější bylo rodinu povzbuzovat, naplňovat optimismem, ukazovat lepší stránky, které mise v cizí zemi přináší. Starat se o to, aby nikdo nebyl ošizen.

Jak se vám jako profesionálnímu pedagogovi daří udržovat a vyučovat mateřský jazyk při pobytech v zahraničí? Máte nějakou osvědčenou radu pro rodiče, kteří jsou v podobné situaci?

Vyučovat mateřský jazyk je pro mě příjemná povinnost. Nemluvila bych pravdu, kdybych tvrdila, že moje děti se každou sobotu dychtivě hlásily o hodinu jazyka českého. Ale naštěstí jsou obě zodpovědné a ukázněné. Starší dcerka zjišťuje, že individuální výuka byla efektivnější a dnes se jí dobrá znalost mateřštiny hodí. Syn je také šikovný, čeština mu nečiní potíže.

Zjistila jsem, že nejlepší a nejméně bolestivý způsob, jak rozvíjet mateřský jazyk, je – čtením. Knihy jsou nenahraditelné. Žádný CD rom se jim nevyrovná. Takže má rada je – číst.

Čtením si rozšiřujeme slovní zásobu a nevědomky dostáváme do podvědomí i gramatická pravidla. Když pak píšeme, nemusíme tolik přemýšlet, jak to má z hlediska mluvnického správně být. Ale pozor! Se čtením se musí začít brzy. Vše závisí na rodičích. Ti by měli dětem lásku ke knihám vštípit, lákat je předčítáním, vyprávěním. Jít jim příkladem.

Pokud jde o samotné učení – mělo by být systematické a pravidelné (1 hodina týdně stačí).

Měla jste možnost nahlédnout také do všedního života lidí žijících trvale v Norsku?

Ano, jak jsem už řekla, jako členka několika organizací jsem se setkala se ženami, které jsou buď rodilými Norkami nebo se zde před mnoha lety přivdaly. Měla jsem možnost navštívit je.

Poznala jsem tedy i opravdovou norskou domácnost a všední život norské rodiny. Navíc jsem měla to štěstí, že jsem si zde našla přítelkyni, se kterou jsem si pravidelně povídala. V její osobě se mi potvrdilo, že všude ve světě lze najít podobnou bytost, spřízněnou duši, a to bez ohledu na věk, původ či vyznání.

Jak vás a vaši rodinu obohatil pobyt v Norsku?

Na pobyt v Norsku nikdy nezapomenu. Byla to krásná kapitola. Samozřejmě se nám nepodařilo procestovat celé území, ale to, co jsme viděli, nás uchvátilo. Myslím, že manžel tady za sebou nechal kus poctivé práce. Snažili jsme se ze všech sil, abychom svou vlast důstojně reprezentovali.

Jaká jsou tajná přání a plány ženy, která už vytvářela domov v několika zemích Evropy? Nebo jste si na to už tak zvykla, že si zatím nedovedete představit, že se usadíte na jednom místě?

Tajná přání se nesmí říkat nahlas, aby se vyplnila. Teď se těším, že se vrátím domů, do práce, budu blízko svým rodičům, bratrovi, všem, které mám ráda a kteří se na nás také těší. Vím jistě, že bych nikde ve světě nemohla žít trvale. Chyběla by mi mateřština. Přece jen mé kořeny jsou v ČR. A mé pouto k ní silné. Ale zároveň jsem velmi vděčná osudu a svému manželovi za všechny ty mise, které jsme absolvovali. I přes spoustu těžkostí, nesnází, které tyto změny přináší, je náš život pestrý, obohacený o řadu neocenitelných zkušeností a zážitků. Pokud byste se mne ptala, kam bych si ještě přála jet, bylo by to Irsko nebo Itálie. Ale nemuselo by to být brzy!

Přece jenom, člověk se pobytem v zahraničí obohatí, ale také změní své nároky, postoje, ale i myšlení. Myslíte si, že to bude snadné, vrátit se do českých podmínek; pro vás, pro manžela i pro děti?

Žádná změna není jednoduchá. Vím moc dobře, už jsem to zažila, že návrat domů bude alespoň zpočátku šok. Ale chce to čas, je nutno si říci, co je nutno udělat nejdříve, co počká. Pro mne je nejdůležitější, aby byli všichni zdraví a spokojeni. Aby si syn našel nové kamarády. Aby dcera mohla studovat, co si přeje. A až vklouzneme do vyježděných kolejí, všechno půjde snáz. Důležité je pozitivní myšlení. Měli bychom být vděční za drobné radosti, za každé nové ráno.

Jménem krajanů vám oběma děkujeme za rozhovor. Dovolte, abychom vám popřáli všechno nejlepší do dalšího pracovního i soukromého života.

Rozhovor připravila za vydátné pomoci výboru TNF

Liba Janáková

Odcházím

Tak prostě odcházím

Neříkám nikdy

Nemyslím ani – snad

Jak dopsaná kniha

Za větou tečka

V notách prstoklad

Já vlastně vůbec neumím psát

(básně)

Sny

Sny jsou jako pout'ové balónky

plněné lidskou duší

Slepené touhy na plátnech nočních kin

Závojnátky plující čaroprostorem podvědomí

Jen však po nich vztáhneme ruku

zhasnou do mihotavých ozvěn

a my je po zbytek dne ukrýváme

jako matný odlesk

nějakého velkého tajemství

Jaroslav Horák

České velikonoční tradice na ZÚ Oslo

Stejně jako k norským Velikonocům neodmyslitelně patří pobyt na horách, tak k těm českým patří malování vajíček a pletení pomlázek. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli uspořádat malou ukázkou těchto dvou českých velikonočních tradic v prostorách Zastupitelského úřadu ČR v Oslo.

V úterý 3. dubna v 17 hodin se v klubovně ambasády sešlo přes 20 dospělých a dětí. Přípravena byla 4 pracoviště pro malování vajíček rozpuštěným voskem. To je technika, kdy se na vajíčko nanáší pomocí špendlíkové hlavičky rozpuštěný vosk nebo barevné voskovky. Většina dětí se nebojácně vrhla do této poměrně náročné techniky a vytvářela originálně

zdobené kraslice. Velký dík patří Petrovi Dreiseitlovi, který opatřil zásobu pěkných proutků na pomlázku a učil plést pomlázku velké i malé účastníky.

Každý přinesl i ochutnat něco dobrého a tak jsme společně strávili velikonoční přípravou příjemné dvě hodiny. Těšíme se, že akci zopakujeme i příští rok.

Kateřina Stašková

Rubrika bez cenzury: Jak se loví Lofotáci?

Byla jsem požádána, abych něco napsala do Věstníku. Začala jsem se děsit a automaticky odpověděla: "Gulášek vám uvařím, ale sesmolit nějaký literární příspěvek do Věstníku? To po mně nechtějte!" Pak se mi to ale rozleželo v hlavě a řekla jsem si: "Dobře, něco "upeču", ale za "chut" neručím!" Hmm. Teď ještě vymyslet CO. Fantazie mi pracuje na plné obrátky, problém je ten, že se nechci o ni dělit. Jsem sobeček. A taky mám strach, že se se svými nápady akorát tak zesměšním. Nejsem spisovatel ani žurnalista. Takže dílko berte s rezervou, i ty moje výrazy. Ale myslím, že to na obarvení příběhu bude příhodné. A poslední upozornění: Nevěřte všemu, co se tu píše. Raději si uvařte kafe, pohodlně se usadte a bavte se. ☺

Povídky bez cenzury aneb nevěřte všemu, co se tady píše

Takže: Jak se loví Lofotáci?

Úplně jednoduše: Vyrazíte do místní hospody (je tam jen jedna, tak vám nemusím říkat, do které), poručíte si pívko a lutefisk a necháte odor z ryb účinkovat. Za deset minut můžete očekávat...no to už ani já nechci vědět. A teď vážně: Type your question here, and then click Search.

Před třemi roky vyrazila Česko-Slovenská Mafie/Mafia na letní dovolenou na Lofoten. Express lodí z Bodø jsme tam byli cobydup. Jako správný turista jsem po pár zhoupnutí na vlnách dostala

mořskou nemoc a na lodních záchodcích proklínala boha Poseidona.

A nebyla jsem sama. Nicméně přežili jsme a pozdě v noci dorazili do Svolver. Teď tak přemýšlím: byl den nebo noc? Při tom 24 hodinovém letním světle se to vlastně ani nepozná. Ubytování u místní rybářské rodiny bylo pohodlné a pohostinné, trolové nás přivítali s otevřenou náručí. Druhý den jsme nastartovali své "araby" (moravský výraz pro kola!!!!) a zajeli si do Borg. Z turistických příruček jsme vyčetli, že tam na nás čeká nějaká atrakce a

zajímavost. Senzacechtiví "jsme šli na to". Člen Slovenské Mafie (26 let) byl menšího vzrůstu, tak šel na dětský lístek. Moravská selka musela jít za plnou! Další se vymluvili na studium nebo předčasný invalidní důchod, takže taky ušetřili.

A kdeže jsme se to tedy ocitli? U Vikingů! 1000 let nazpátek. Vše jsme viděli, zažili, osahali, i tu polívku ochutnali. Pak jsme spokojeně jeden po druhém s vikingskou helmou na hlavě usedli na trůn a mocně třímali meč v ruce jako správní kingové. A halekali jsme: "A teď nastává vláda Česko-Slovenské Mafie!" No nic, zpět do reality. Kupodivu tam nevisely žádné cedulky s upozorněním: Češi nekradte! Platí to samozřejmě i na Slováky! Nebojte, žádnou mezinárodní ostudu jsme tam neprovedli. Zřejmě jsme byli mezi těmi prvními z našich krajín, co do těchto končin zavítali.

Ale to není všechno. Nejlepší nakonec: Zjistili jsme, že v ceně lístku je zahrnuta i Vikingská loď. Tož

i na ňu se půdem podívat, ne? Hmm, ale kdepak ta krasavica je?

Sešli jsme dolů k pobřeží a zírali. Byla tam! Opravdová vikingská loď. A na vodě. A jsou v ní nějací lidé! Jdeme taky! Nasedat, chytit pádla a jedem! Tedy plujem. "Row! Row!", křičel Viking z přídě. (už tenkrát uměli anglicky, to jsem nevěděla) "Row! Row!", křičela jsem z plna hrdla. V ruce ten jejich "klacek", kolem sebe plast se sponou, s helmou na hlavě. To se mi líbilo nejvíc. Turisti zabírali ze všech sil zatímco já si tam mlátila klackem do paluby. Zážitek na celý život.

Druhý den nás ~~hostitelská rodina~~ ~~pozdvala na pravou velrybářskou loď~~ chytat ryby.

Tož jsme si nachystali výstroj a vyrazili.....ale o tom zas někdy jindy ☺.

KUCHTÍK

Zita Požárová

Taneční večer v Screaming Chicken 21. 04. 2007

Prvně se přihlásilo málo lidí. Člověk si říká: "Tak proč to vlastně dělám? Vždyť to nedělám pro sebe, ale pro ostatní?" Ale pak jsme si řekli, že i tak si to užijeme a budeme se bavit. A taky, že jsme se bavili. Nakonec se sešlo dost lidí na to, aby se klub zaplnil, a zábava mohla začít.

Nechali jsme příchozí usednout, seznámit se s ostatními kolem, dát si pivečko, vínečko a ochutnat klobásku, a pak už přišlo pozvání na parket a první

tanec.

Asi po hodině se to konečně "rozjelo" a parket se zaplnil. Nejvíce "inn" byly klasické polka a valčík, co se hraji u nás na vesnických zábavách.

Mladí taky ocenili trochu toho rocku a popu. A jak se říká: "V nejlepším přestat!", tak jsme to o půlnoci ukončili, trochu poklidili a po odzpívání české hymny konečně mohli vyrazit k domovům.

Myslím, že se taneční večer vydařil a těším se na další.

Chci poděkovat pánům Juhaňákovi a Renato za poskytnutí lokálu a pouštění muziky.

Taky Renatě a Libě za pomoc při organizaci, — ostatním, kteří taky přispěli, ať už to bylo posláním pozvánek nebo upečení buchty ☺.

A v neposlední řadě vám všem, kteří jste přišli a bavili se ☺.

Doufám, že příště se nás sejde více a bude tak možnost vás poznat osobně.

Pěkné léto všem přeje

Zita Požárová

Storsand og Stiftelsen Solgløtt: veien videre

Den 22. mars 2007 kl. 1800 ble det avholdt årsmøte i Tsjekkisk- Norsk Forum. En viktig sak på agenda var eiendommen Storsand, som inntil da var forvaltet av Stiftelsen Solgløtt, stiftet som forvaltningsorgan for eiendommen av TNF i 1993.

Sammen med innkallingen til årsmøte har det avgående styret også kalt inn til et møte med alle medlemmer i TNF som både tidligere og nå har hatt ansvar for og befattning med eiendommen Storsand. Dette møte ble avholdt etter årsmøte den 22. mars, fra kl. 2000.

Undertegnede ble på slutten av sistnevnte møte bedt om, på basis av en omfattende diskusjon samt skriftlige innspill, å utarbeide forslag til formål for

anvendelse av fondet som kan bli etablert basert på salget av eiendommen Storsand.

Vi har nå diskutert løsning for Storsand i 20 år. Eiendommen har forfalt og i år kan vi derfor ikke tillate noen aktivitet der, selv om det er interessenter fra Tsjekkia.

Forumet må endelig handle.

For å kunne sikre en best mulig løsning, som Forumets medlemmer aktivt har bidratt til, er det viktig å informere Forumet om følgende punkter og be om innspill, kommentarer, og aktiv bistand til gjennomføring.

1. Oppsummering etter møtene i Tsjekkisk-Norsk Forum

Årsmøte 22.3.07 kl. 1800 (se eget referat)

Vedtektene for Stiftelsen Solgløtt tilsier at styret for Stiftelsen skal regelmessig rapportere til Rådet for Stiftelsen som er selve styret i Tsjekkisk-Norsk Forum. Dette har ikke skjedd de siste år på en tilfredsstillende måte.

Betingelsene for videre drift av Stiftelsen er heller ikke til stedet, det finnes ikke midler til videre drift, eller nødvendig vedlikehold.

Vedtektenes § 9 gir en klar anvisning til hvordan oppløsning av stiftelsen skal gjennomføres.

Årsmøte har anbefalt at det nyvalgte styret i TNF raskt avholder et styremøte (evt. flere møter) med sikte på å oppløse Stiftelsen Solgløtt, i samsvar med stiftelsens vedtekter.

Den nyvalgte styreleder Liba Janakova har påtatt seg styrevervet, men hun har ikke kunnet ta på seg ansvaret for å drive frem saken vedrørende Stiftelsen Solgløtt. Hun ville delegere denne saken til den avgåtte styreleder Alena Bartonova.

Møte om Storsand 22.3.07 kl. 2000

I møte deltok representanter for flere viktige grupperinger, herunder bl.a.:

- nordmenn som gjennom snart 50 år har bidratt til og støttet virksomheten gj. Norsk- Tsjekkoslovakisk støtteforening
- eksil tsjekkere som arbeidet aktivt på Storsand og med Storsand
- brukere av Storsand som på 70 og 80 tallet hadde sine barn på Storsand
- medlemmer av styret som i 1993 etablerte Stiftelsen Solgløtt
- nåværende medlemmer av TNF

Møtet støttet forslag om oppløsning av Stiftelsen i samsvar med Stiftelsens vedtekter.

En meget aktiv diskusjon støttet opp under nødvendigheten av å avhende eiendommen Storsand. Diskusjon gikk utpå formålet for anvendelse av fondsmidlene etter oppløsning av Stiftelsen i samsvar med Stiftelsen og salg av eiendommen Storsand samt prosessen for gjennomføring. **Dette er en sak alle Forumets medlemmer samt andre berørte parter bør bidra til å løse på en best mulig måte.**

2. Forslag til Handlingsplan videre

Denne saken ble på forhånd diskutert av Alena Bartonova med en advokat på Lillestrøm og AB har fått et forslag fra ham.

Videre er det plan om å involvere medlemmer av det styret som i sin tid etablerte Stiftelsen Solgløtt, ikke minst søke råd hos adv. Ivar Moe og dir. Ivar Leveraas som var med i dette styret.

3. Salg av eiendommen Storsand

Forberedes. Gjennomføringsplan utarbeides etter at den formelle siden av oppløsning er besluttet, formål for anvendelse av fondet besluttet og handlingsplan forelagt medlemmene og godkjent.

4. Forslag til formål for anvendelse av fondet

Vedtektenes §9 sier at "gjenværende midler avsettes til et fond for utdannelsesformål i Norge til fordel for barn av tsjekkisk/ slovakisk opprinnelse"

Møte diskuterte flere aspekter av dette.

Det var fremhevet at det er viktig å se sammenhenger i den tsjekkisk-norske relasjonen og ta vare på det som gjennomstyret virksomheten rundt og på Storsand.

Det var flyktninger barn fra hele verden som møttes på Storsand og for første gang i sitt liv (og i flere år hver sommer) kunne være sammen med andre barn som hadde tsjekkisk som sitt morsmål, men ikke kunne reise til daværende Tsjekkoslovakia.

Det er denne arven vi nå skal omformulere til et formålsparagraf som skal skape noe mer for enkeltmennesker men helst også for mye mer enn det.

Else Kloster-Jensen representerte medlemmer av Norsk- Tsjekkoslovakisk Støtte/hjelpeforening. Disse medlemmer henviste til 1981 vedtekter for denne foreningen som arbeidet for Solstrand og hvor formålet var "utdannelsesformål til fordel for tsjekkoslovakiske flyktningerbarn". Disse medlemmene har undersøkt mulige mottakere av midler i Tsjekkia og overrakte en internett-liste over programmer som er administrert av NROS (Nadace rozvoje obcanske spolecnosti).

I sitt skriftlige innspill fremhevet Karel Babicky at den nåværende politiske situasjon kan i fremtiden endre seg og det kan komme en ny exodus av Tsjekkere fra hjemlandet (1938, 1948, 1968... anm. red.), noe som tilsier å avsette noe midler på et sperret konto for en periode av 10-20 år.

Det var enighet om at man ikke skal velge den enkleste løsningen ved å "gi bort" noe til veldedige formål til organisasjoner som ville forvalte disse midlene i Tsjekkia, men insistere på den bærende

tsjekkisk – norske samhandlingen. Dette kan bygge under samarbeid og økning av gjensidig forståelse.

I formulering av formål med utdanning bør fremheves verdiene som frihet, demokrati og demokratiets evne til å ta seg av sine vanskelig stilte.

Det var også stor interesse for at barn og etterfølgere av tsjekkiske flyktninger i hele verden burde få støtte til å lære seg tsjekkisk.

Hva kan man så se for seg som alternativer?

Det foreslås at det beløpet som vil bli igjen (etter at gjeld til Velehrad og utgifter i tilknytning til salget er fratrukket) bør deles i flere poster.

Disse bør ha et horisont på 20-25 år og skal finansiere følgende områder:

Stipend

- Man kan tildele stipend til vanskelig stilte barn og ungdom fra Tsjekkia. Stipend kunne bli støtte til utdanning tilknyttet nordiske verdier, kultur og språk.
- Videre kunne tildeles stipend som støtte til videre utdanning innen alle valgfrie områder ved et norsk lærested.
- Eksempelvis kan det deles ut stipend etter søknad. Man kan også i samarbeid med navngitte og valgte organisasjoner velge barn og ungdom som kan få støtte til studier i Tsjekkia eller i Norge.
- Vanskelig stilte barn og ungdom i Norge med tsjekkisk flyktninger-bakgrunn kan også komme i betraktning.

Finansiering av opplæring i tsjekkisk og norsk

- Man kan finansiere årlige kurs i tsjekkisk i Norge for etterkommere og ektefeller av norske statsborgere med flyktninger bakgrunn.
- Man kan finansiere feriekurs i tsjekkisk for barn, barnebarn og slektninger av tidligere tsjekkiske flyktninger i Tsjekkia eller i Norge.

- Man kan finansiere "forbedringskurs" i norsk for norske statsborgere med tsjekkisk bakgrunn
- Finansiere utvikling/forbedring av et læreopplegg for opplæring i disse to språk
- Støtte til felles kurs i norsk-tsjekkisk kultur (t.eks.gjensidig opplæring i sanger og litteratur, eller felles historiske trekk)

Avsetting av midler

Det kan avsettes midler på sperret konto med formål om å hjelpe tsjekkiske eller norske flyktninger i utlandet i tilfellet politisk krise som fører til exodus. Disse midlene kan frigjøres etter x år og anvendes til de ovenfor stående formål forutsatt at disse fungerer etter formålsparagrafene. I motsatt fall ...

5. Formålsparagraf

Denne utarbeides etter at man har arbeidet videre med dette forslaget.

6. Veien videre

Først må vi få kommentarer til dette forslaget. Da kan vi få på plass utdypning av formål.

Den beste måten er å benytte e- mail og post. Det er viktig at vi skal få alle gode innspill fra medlemmer i TNF innkorporert i formålsparagrafen

Avslutningsvis ønsker undertegnede å nevne at det hadde vært gøy for tsjekkere i Norge, våre venner og partnere at dette virkelig ble bra!

Et velfungerende opplegg ville trenge litt ekstra innsats i starten, men på sikt kunne også stimulere til gaver og til utvikling av hele ordningen til fordel for den bærende tanken om tsjekkisk-norsk samhandlig og gjensidig verdiformidling.

Med vennlig hilsen

Eva R. Karal

Løkenåsen 8, 3514 Hønefoss,
21.03.2007.

TIL

TSJERKISK-NORSK FORUM
v/formannen Alena Bartonova
Magnus gate 10
2004 Lillestrøm.

STIFTELSEN "SOLGLØTT".

Medlemmer av Norsk-Tsjekkoslovakisk Støtteforening, som bestod inntil 1995, har siden fulgt TNF med nær interesse, og ikke mindre nå, da vi forstår at det er på tale å avhende eiendommen.

I TNF's vedtekter ser vi at de ved oppløsning av stiftelsen er endret til "utdannelses formål i Norge til fordel for barn av tsjekkisk/slovakisk opprinnelse" fra "utdannelsesformål til fordel for tsjekkoslovakiske flyktningebarn." (1981).

Vi ønsker å fremheve for dere det livsverk som har muliggjort kjøp og drift av "Solgløtt" gjennom de mange år, er en tsjekkisk flyktnings idé og innsats for tsjekkiske barn hjemmehørende i Tsjekia.

Avgjørende rettet mot barn i Tsjekia er det naturlig og rett at de verdier som Stiftelsen Solgløtt nå representerer, blir å tilbakeføre til fedrelandet, hvor det fortsatt trenges støtte for vanskeligstilte barn under ulike forhold.

En egnet mottaker av midlene må utredes grundig. Der vil vi gjerne gi våre bidrag. Vi har gode tsjekkiske kontakter i Tsjekia, som gjerne bidrar med muligheter.

Vi vil fremlegge forslag for dere, og vi ber om forståelse og velvilje til å føre denne verdige sak frem til et tilfredsstillende resultat.

For medlemmer av Norsk-Tsjekkoslovakisk Støtte/Hjelpforening,

Vlasta Sehnal, Oslo,
Åse og Finn Hesselberg,
Egil Mørk, Bærum,
Rigmor og Per Hurum,

v/ Else Kloster-Jensen.

Else Kloster-Jensen

Referat fra styremøte i Tsjekkisk-norsk forum

Dato: 16.04.07

Kl. 17:00

Sted: Stasjonsvn. 71, Oslo

Tilstede: fra styret: Zita Pozarova, Liba Janakova, Jiri Judl og Michal Cermak.
Fra valgkomitee: Alena Bartonova og Ivan Ricanek

Renata Hrzanova og Olina Hlinska (medlemmer av styre) var ikke til stedet, men får tilsent vedtak om Solgløtt og blir orientert av formannen.

Leder og referent: Liba Janakova

1. Styret Solgløtt og Eiendommen Solgløtt

Alena Bartonova orienterte om hele situasjonen og det var konkludert med følgende vedtak:

Styret til TNF, på sitt møte 16.4.2007, har gjort følgende vedtak.

Styret tar til etterretning resultater fra møte 23.3. kl 20:00 på den Tsjekkiske ambassade, bl.a. notatet forfattet av Eva Karal og brevet av Else Kloster-Jensen lest på møte, og påfølgende brev fra fru Kloster-Jensen av 10.4.

Styret har besluttet følgende:

- 1.1 Det tas til etterretning at styret i Solgløtt finnes ikke, og at Rådet som nå fungerer som Styret til Solgløtt skal sørge for oppløsning av stiftelsen, i tråd med uttalelsen fra advokat Finholt.
- 1.2 Eiendommen Solgløtt skal selges og stiftelsen oppløses. Midler fra salget, etter at alle forpliktelser er innfridd, skal avsettes til en fond i tråd med paragraf 9 (Oppløsning) av Solgløtts vedtekter.
- 1.3 Det skal dannes en arbeidsgruppe, ledet av Alena Bartonova, med deltakelse bl. a. ved advokatene Leveraas og Moe (hvis de samtykker), som skal sette i gang salgsprosessen, herunder også normalisere leieforhold for vaktmesterboligen, og andre økonomiske forhold.
- 1.4 Det skal dannes en arbeidsgruppe, ledet av Alena Bartonova og med deltakelse bl.a. ved deltakere på møtet 23.3. kl. 2000, som skal arbeide mot formulering av formålsparagraf for fondet (jfr pkt 2).
- 1.5 Det skal publiseres materialer fra møtet 23.3. i Vestnik, og medlemmer og alle interessenter skal i Vestnik bes om bidrag til arbeid mot formuleringen av formålsparagrafen til fondet. Bidrag skal sendes innen 15.8., og ekstraordinært medlemsmøte som skal diskutere de mottatte bidrag skal innkalles til 13.9.2007. Møtet skal gi råd vedrørende videre framdrift til arbeidet med fondet.
- 1.6 Arbeidsgruppene skal holde styret løpende orientert.

Vedtaket var enstemmig godkjent.

2. Dansekveld i Screamin` Chicken Club

Zita Pozarova orienterte om forberedelser av dansekveld for medlemmer og venner av TNF og NSF organisert i samarbeid med Jan Juhanak – representant av Screamin` Chicken Club. Det var vedtatt at inngangspenger ville bli 30,-NOK for medlemmer av TNF\NSF og 50,-NOK for ikke-medlemmer. TNF betaler 1000,-NOK for utleie av lokaler i Screamin` Chicken Club. Zita, Renata, Liba og Olina hjelper med servering og lagning av kaker. Dette blir et

arrangement der vi vil dekke utgiftene ved hjelp av inngangspener. Hvis det blir minus saldo, dekkes de nødvendige utgiftene fra TNFs midler.

3. Webside

Michal forsetter med aktualisering av vår webside. Den nyeste versjonen av www.cz-forum er ikke tilgjengelig ennå, men Michal vil holde oss orientert om saken og vil si fra når den blir ferdig. Han vil også finne ut hvilken server blir best å bruke. Michal holder også på oppdatering av vår aktivitetsplan for år 2007

På websiden blir det også opprettet e-mail adresse for Solgløtt korrespondanse.

4. Utgivelse av medlemsbladet Vestnik

Ferdigskrevet bidrag til neste nummeret sendes til Alena innen 21.05.07. Nummeret kommer ut i overkant av mai – juni 07. Det må vedlegges referat fra årsmøte (Renata skriver), giro for medlemskapsbetaling (fristen 30.06.07) og aktivitetsplan 07 (Zita får instruksjon fra Alena). Det er ønskelig at det skrives om alle våre arrangement og at flere forfattere bidrar. Det blir brukt samme trykkeriet som siste gang. Pris er rimelig men i forhold til vår budsjett ganske høy. Hittil har vi ikke fått gavepenger fra Det Tsjekiske utenriksdepartementet. Liba tar kontakt med Eva Judl for å få undersøkt andre muligheter.

5. Informasjon om sammentreff av Tsjekker og Slovakere på Kyrkekvarn i Sverige og informasjon om sommerlager for barna i Sverige.

Informasjonen fikk Liba fra søsterorganisasjon i Sverige og den sendes elektronisk til styret ønsker den samt til TNFs e-postlister.

I Oslo 24.04.07

Liba Janakova

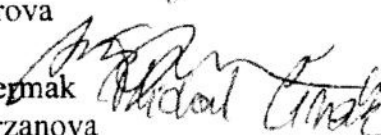
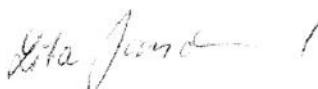
Zita Pozarova

Jiri Judl

Michal Cermak

Renata Hrzanova

Olga Hlinska

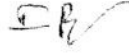
Møtereferat fra årsmøte i Tsjekkisk Norsk Forum

22/5 2007 kl 1800 på den Tsjekkiske ambassade i Oslo

Oppmøtte 15

Møteleder: Alena Bartonova

Referent: Renata Hrzanova

Til underskrift av Protokoll: ~~Jiri Judl~~ & Vlado Branko * referat
Ivan Ricianek

1: Leder Alena Bartonova har takket til vår ambassadør Mr Horak for en hyggelig samarbeid og ambassadør sender en stor hilsen til alle tsjekkiske boende i Norge

2: Godkjenning av innkalling og agenda

Godkjent uten innvendinger

3: Årsberetning 2006-2007

Godkjent uten innvendinger

4: Regnskap 2006-2007

Godkjent uten innvendinger

5: Innkommende forslag

Ingen innkommende forslag

6: Valg

Leder, Liba Janakova

Styremedlemmer, Zita Pozarova, Jiri Judl, Renata Hrzanova, Olga Tjørnholm Hlinska, Michal Cermak

Valgkomite, Alena Bartonova, Ivan Ricianek

7: Budsjett

Budsjett er godtatt, kontingent er som i fjor, kr 250 pr år pr hovedmedlem. Familiemedlemskap er 300, pensjonister betaler kr 150

7: Aktivitetsplan 2007-2008

Aktivitetsplanen ble redegjort for uten bemerkninger

8: Eventuelt

- Ny leder Liba Janakova har takket for en god innsats fra tidligere leder Alena Bartonova

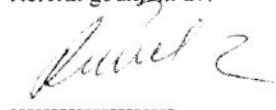
- Storsand ble diskutert som en egen punkt. Styret har begynt med arbeid mot løsning av situasjon ifm stiftelse Solglott. Det forventes at situasjon kan løses i løpet av 2007.

I tillegg til salg av eiendom, må man tenke på hva man gjør med løsøre, og man må finne en verdig løsning for statuen. Forum vil ta kontakt med kommune.

Oslo 31/5 2006

Renata Hrzanova

Referat godkjent av:

~~Jiri Judl~~

Ivan Ricianek

Vlado Branko

FORUM
C/O ALENA BARTONOVA
MAGNUS GATE 10
2004 LILLESTRØM

ISSN 0803-7213

Dette er et tidsskrift for TSJEKKISK-NORSK FORUM, www.cz-forum.no

Ansvarlig for dette nummer var Alena Bartonova

Foreningens adresse: TNF, C/O LIBA JANAKOVA, Rødtvedtveien 18c, 0955 Oslo

Medlemskontingent: individuell hovedmedlem kr. 250,-, familiemedlemskap kr. 300,-

Telefon: +47 907 55 288

Bankgiro: 6241.06.04650

Org.nr.: 986 696 202